

Kis-Balaton pókfaunisztikai kutatásai I. (2014 és 2015)

Kovács Péter¹ és Szinetár Csaba²

¹Szombathelyi Arachnológiai Műhely, NYME, Savaria Egyetemi Központ
H-9700 Szombathely, Károlyi G. tér 4. kovacsp@locart.hu;

²NYME, Savaria Egyetemi Központ, Természettudományi Kar, Állattani Tanszék
H-9700 Szombathely, Károlyi G. tér 4. szcsaba.bdtf@gmail.com

A Balaton-felvidéki Nemzeti Park megbízásából a Kis-Balaton tájegységben végeztünk pókfaunisztikai vizsgálatokat. A négy évre tervezett (2014, 2015, 2016, 2017) vizsgálat sorozat célja, hogy a jellegzetes és minél természetesebb élőhelytípusok pókfaunáját feltárjuk. Az első két évben keményfás ligeterdők (Radai-erdő, Vörsei-erdő, Sávolyi-erdő), mocsárrétek (Reházi-dűlő, Garabonci-rét), homoki gyepek (Fenyves-sziget, Bivalyrezervátum) és egy égerláp (Sávolyi-erdő) szerepelt a mintavételi területek között. A vizsgálatokat a duplaedényes módosított talajcsapdákkal végeztük 2014 telén (2014.12.27-2015.01.13), illetve 2015 tavaszán (2015. 04. 25-2015. 05. 28). Kiegészítő gyűjtéseket egyeléssel, illetve motoros szippantóval végeztünk.

A vizsgálat során 113 faj 2352 egyedét mutattuk ki. A vártaknak megfelelően a fajösszetételek alapján elkülönültek a fás és fátlan élőhelyek, illetve azon belül a nedvességviszonyok alapján a száraz, illetve nedves habitatok. Természetesség szempontjából főként a magas vízállásakor is szárazon maradó Fenyves-sziget emelhető ki. A hazai jó természetességű száraz gyepi fajok dominanciája mellett a területről több ritkaság is előkerült: *Zelotes hermani*, *Sitticus saltator*, *Ozyptila scabricula*. A Bivalyrezervátum erősen legeltetett homokgyepén az uralkodó fajszerkezet bolygatottságra utal. Ugyanakkor ritkaságok (*Ozyptila sanctuaria*, *Walckenaeria unicornis*, *Xysticus lineatus*) innen is kimutatásra kerültek, melyek a terület korábbi természetesebb állapotára utalhatnak. A nedves gyepek közül a Réházi-dűlő emelhető ki, ahonnan 50 fajt mutattunk ki. A nagy fajgazdagság ritkaságokat is rejt. A fajok között a hazai láp- és mocsárrétek specialistái is előkerültek: *Pardosa maisa*, *Pirata tenuitarsis*, *Neon valentulus*, *Mysmenella jobi*. A keményfás ligeterdőknek a nedves gyepekhez hasonló volt a fajszerkezete, a Radai-erdőből a jó természetességű nedves erdőket indikáló *Centromerus brevipalpus*-t emelhetjük ki, melynek nem volt a Dunántúlról ismert publikált adata.

Eredményeink alapján elmondható, hogy az eddig felmért területek alig bolygatottak. A Fenyves-sziget és a Réházi-dűlő természetességi szempontból kiemelhető, ahol a fajszerkezet és a ritka fajok is az élőhelyek viszonylagos érintetlenségére utalnak.